

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n,
 Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Стіваришення "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

РОБОТА ПРОВКАТОРІВ З ДЕФЕНЗИВИ В ПОЛЬЩІ

Свого часу цілий світ облетіла вістка про те, що у Львові зроблено спробу зривати склади військової амуніції. Зловмисну особу, що підкадала пекельну машину під ці склади. Доносилось, що арештовано кілька осіб, між ними й громадянина Радянської Республіки І. кількох Українців. Розуміється, польська й світова буржуазна преса зараз прислала це більшовикам, що це вони зривали минулого року цитаделю коло Варшави, військово склади амуніції в Букарешті і що це ніхто інший, лише вони хотіли зривати військової склади амуніції у Львові, а навіть десь аж на Філіппінських островах. Буржуазна преса писала навіть, що існує така спеціальна більшовицька організація, метою якої є зривати по цілому світі військово склади амуніції.

Тимчасом старокраєві газети з 17. липня приносять вістку, що

"У Львівському військово-польовому суді почали розглядати справу про намір зривати склади військової амуніції.

Думка, що справу інсценувала охрана, на суді виправдалась цілком. На лаві підсудимих Дмитр і Салоніко, яких обвинувачують у приставстві пекельної машини до склади. Шкостомову і Савалі. Останні є на суді, як свідки. Вони були тайними співробітниками охрани і їх вимушено за часне повідомлення. Як показує обвинувачення, провкатори зарпонувади їм послуги, щоб зривати військові склади. Таку ж пропозицію перед ним їм зробило і вєсь тайне подружжя Гаровських, яке обіцяло закладити за приваду пекельної машини 600 доларів. Гаровські відкадали себе за комуністів. На суді, їх звинувачено, нема. В оскарженню зазначається, що вони "нікди".

Отже самі польські провкатори, служители дефензиви (тайної поліції) хотіли зривати військово склади у Львові для того, щоб мати причину для наїмки на робітничі організації в Галичині, щоб мати причину катувати українське трудове населення так само, як це зробили польські влади після зриву цитаделі коло Варшави.

Але на цей раз їм не вдалося. Піймалися на гарячому. І буде ж мати польський суд клопотів, поки... затре цю справу.

Таким провкаторним заочним польської дефензиви влячній дєвкі "шири України" в Канаді, бо це також дає їм "матеріал" для боротьби з більшовизмом. Едмонтонська українська рептіалька "Наш Поступ" з 3. червня з приводу цих зривів пише:

"Крім ширення більшовицької пропаганди по всіх краях земської кулі, більшовицька дєвкі часу дєвкі пізнати світові, що вони не тільки словами підармють атепершній устрій світу... Незадовго після цитаделі в Варшаві у воздуху. Випоминів не найшли. В минулий тиждень в воздуху великої мотани амуніції в Букарешті. Випоминів певно теж не знайдуть, бо більшовицьке слово роботу робить дуже хитро. В дєвкі і нам, Українцям, від них можна би учитися".

А от цим разом винувиник якраз найшли, і вони є зовсім не більшовики, але такі польські поліцаї, і прийдеться "ширим Українцям" "західного свистка" вчитися провкаторського мистецтва в польських охранныхік.

Та поки вони навчаються, ми вже бачимо спільність ідей між польською дефензивою з "великими українськими патріотами" в Канаді. Польські дефензивники зривають склади амуніції для того, щоб мати нагоду поборювати робітничі організації, а українські патріоти їм собі використовують ту роботу польських провкаторів з тою самою цілею. Та ще й хвалиться, що нешкодило-б "нам, Українцям", не лише використовувати, але такі учитися цього ремесла.

Gr to it, boy's! Дєвкі молоді українські інтелігенті почали вже вчитися бандитського мистецтва від шікаговських міланерських синків, а ви вчитесь від польської дефензиви. Докажіть, що ви бодай на цим полі порівнаєтеся з "культурною демократією" буржуазних країн, яку ви так любите, шануете і величаєте.

САМІ ПРО СЕБЕ.

Що українська широко-патріотична інтелігенція здібна на найчорніші вчинки, про це свідчить її рекорд за останні роки. Але щоби вона сама себе називала проституткою — цього ще до тепер не траплялось. А тепер вона докотилась вже й до того. Так таки прилюдно її назвала себе проституткою.

Хай нам дарче читач за цей вислів, але не наша вина в тому. Так сама себе називає українська буржуазна інтелігенція.

Багато української інтелігенції, що попередно ворожо ставилася до радянської влади, пішло тепер до неї на службу. Одні пішли шире, другі ради куса хліба, а треті з цілею шпіонажі. Ми так завжди її класували і так воно є на ділі. Даремно скавувати чорносотенна преса, що робітництво є проти інтелігенції взагалі. Це є підленька брехня і не більше. Робітництво є проти такої інтелігенції, яка ради свого власного добробуту і гупного егоїзму (хочу бути міністром!) служить польській шляхті і міжнародним капіталістам, а в Канаді ріжним спекулянтам аж до шпіонства і бандитизму включно.

Що-ж до чесної наукової інтелігенції, з буржуазними, чи як вона сама каже — демократичними поглядами, то хоч робітництво й не годиться з ними її поглядами, навіть поборює їх, воно ніколи не виступало проти неї так, як проти попередньої, не змішувало її з нею, а навпаки, відрізняло. Ніколи робітничі газети не виступали в такій батярській спосіб проти М. Грушевського, як виступали проти него такі українські інтелігенти від Піснєвського аж до Винниченка включно. А Грушевський хоч і наукова сила, все-ж таки вліз в політику. Тому завжди, коли робітничая преса виступала проти Грушевського, як проти політика, то в тім виступі скорше чувся докір, чим ворожнєча, щось в роді: "ну чого тобі, старий діду, айти було в політику".

Та не про це ми тепер хочемо говорити. Ми хочемо говорити про те, як українська інтелігенція сама себе публично назвала проституткою. Зі щирого серця назвала. Ось маєте: У 137-ім числі львівського "Діла", органі "найповажнішої" української інтелігенції, органи українських адвокатів, поміа, докторів, посіа, появилася кореспонденція з Радянської України від якогось "молодого професора одного з українських

університетів". Описавши, що на Україні "всі інтелігенція і багато інших стоять на радянській службі", похвалившись, що "тепер можна такій людині, як я, мати добру посаду", лише треба "прийняти певні погляди, точно означені", той "молодий професор" закінчує свою кореспонденцію такими словами: "По суті всі наша братія займається проституткою (даруйте на слові), прилюдно маніфестуючи одне, внутрішньо не приймаючи цього та безіа людяність".

А що, смачне? Можна припустити, що цей "багато-надійний" "молодий професор", "прилюдно маніфестуючи одне, внутрішньо не приймаючи цього" — з роспуки "безіао вилаявся", назвавши асю свою братію проституткою. Але-ж що думало "Діло", коли містимо це? Що думали українські патріотичні газети в Америці, коли передруковували це?

Що вони думали? Хотіли вкєти більшовиків? Тай чим? Тим, що публично назвали всю свою братію проституткою? "Ото файно, панове!"

Що-ж, вам і книги в руки. Ви краще знаєте свою братію, чим ми. То-ж сваритися за те не будемо. Однак ми аж ніяк не годимось з тим, щоб такі всі українська інтелігенція заслуговувала на такий титул. Зрештою, ви самі кажете, що це тільки ваша братія займається проституткою, значить, братія "Діла" і тих газет, що передруковували цю кореспонденцію. Нічого собі, що й погратувати вам можна. Завжди так говоріть самі собі правду в очі!

Волинєць.

УКРАЇНСЬКА ЖОВТО-БЛАКИТНА ПРЕСА ПРО УКР. ИНТЕЛІГЕНТА-БАНДИТА.

Читачам "У.Р.В." відомо вже в Винниці зістало потрясення, що бандіт є в Україні. "Кан. Ранок" певно хотів сказати, що українська патріотична інтелігенція міста Винниці зістала потрясення. Зате "Кан. Ранок" каже, що "шлюб давав сам єпископ Буда". А "Укр. Голос" каже, що шлюб давав рідний брат Колцуна.

Натискаючи на той нещасний шлюб Колцуна, два релігійні прітвиники католиків, забрехалися. Тобто один котрийсь з них забрехався.

А от "Канадійський Українець", орган тих кол української інтелігенції, серед яких М. Колцун був найбільш знаний, не знає що й казати, та оттаке пише:

"Як потім виявилось, самоубійник є ієнтиний з мешканцем в Винниці й студентом фармації Михайлом Колцуном".

Лише "ідентичний". А змієць того, щоб росповісти зовсім читачам за англійською пресою про вчинки цього "студента фармації(?)", "Кан. Українець" росповідає про те, як минулого року бідний студент був учасником автомобілевої катастрофи в Сейнт Боніфейс, підчас якої зігнула одна доглядачка (нора).

"Він самий вліз поважні ушкодження голови. Від того часу він зрідкував певні симптоми душевної неуги, котрі були предметом занепокоєння для його окруження. Він теж заживав постійно наркотиком".

"Кан. Українець" нічого не згадує про якіх обставинах сталася хоч-би ця автомобілева катастрофа. А сталася вона, коли молада компанія інтелігентів в компанії кількох шпитальних доглядачок, послили вертали вночі з "good time" і їх автомобіль перевернувся та убив одну з доглядачок.

Отже, як виходить після "Кан. Українця", Колцун, який керував автомобілем, тоді розбив собі голову і дїстав... симптоми бандитизму.

Поки жив Колцун і угошав, то мав приятелів і ніхто не питав його, де він грошей дістає, а тепер всі приятелі вилєкаєся його і вдають, немов-би не знали його. Це вже дуже не гарно!

Мусій.

ЧИ НЕ РЕКОРД?

ШКАГО, 1. серпня. — На засіданні Шікаговської Кримінальної Комісії виявилось, що в Шікаго припадає майже одно вбивство на кожний день в році. В місяці липні поповнено в Шікаго 30 вбивств. За перших 213 днів цього року в Шікаго поповнено 205 кримінальних вбивств.

Як тільки відкрито в Москві забальсоване тіло Леніна для публичних оглядін, першого дня звідало 17,000 осіб.

Польсько-шляхетський уряд заборонив до цього часу існування і вступ до Польщі 54 українським газетам і журналам.

КАРТИНА З ПОЛЬСЬКОГО СОЙМУ.

Дня 9. липня велася в польському соймі нарада над проектами 3-ох законів про мову в адміністрації, судах і шкільництві. В цій справі забирали голос представники національних меншостей. В часі їх промови спалили зі сторони соймової правниці найординарніші оклики, лайки та погрози; крики не уставляли ані на хвилину. Маршалок кілька разів переривав дискусію, проти чого заставо протестували нац. меншости. Посол Прилуцький на знак протесту крикнув на адресу сойму: то "лайдацтво", а послови з З.Л.Н. Добій, який накинувся на нього з лайкою, кликнув у відбій; мілч бидле! Добія кинувся на Прилуцького, почалася бійка, в якій Прилуцького побито таки в соймовій салі. Маршалок оголосив, що Прилуцького і Добію виключається з трох соймових засідань і перервав дискусію. В часі павзи почалася бійка на коридорі. Прилуцький вдарив кілька разів Мантериса з З.Л.Н., який був його в соймовій салі разом з Добією. В оборону Мантерисові приїли його колеги і тяжко побили Прилуцького. Невимовні крики, огидні лайки і безсидні погрози спалили в сторону представників

ПРОМОВА А. ПАЩУКА В ПОЛЬСЬКОМУ СОЙМІ,

виголошена дня 9. липня, 1924 року в українській мові.

Високий Сойме! Внесені польським урядом законопроекти про н. зв. рівноправність мов національних меншостей на їх території в суді, школі й адміністрації, по відношенню до українського, білоруського, литовського й неуглядне-них цими законами жидівського і німецького народів — це проекти провкациійні.

Провкациійні ці закони є і у відношенню до польського робітництва і селянства, волю котрого польський уряд старается сфальшувати.

(В часі яромови, коли польська правнича почула, що говориться по українськи, почався крик: що це! пане маршалку, це нарушення регуляміну! Дєвкі послі почали кричатися з кулаками до трибуни. Маршалок Морачевський звертає послови Пашкуві у ваду, що згідно з регуляміном сойму, промовць вільно виголосувати тільки в польській мові.)

Посол Пашук говорить далше: Ці закони як і багато інших законів це твори звироднілої шляхти зліт знаку XVI століття, які мають на меті спливити вський культурний рух українського народу, як рівнож і всіх національних меншостей, що стогнуть і захищаються в шляхетсько-буржуазній Польщі, зробити в них погній для розвитку польсько-шляхетської культури "Заглоб". Що до жидівського і німецького народів, перемішаних з територіяльно українською і білоруською більшістю, то ці проекти мають на меті вжити їх як заряддя дику "варварської вилародовлюючої роботи. (На салі зияняється крик, посол Добія з базарною лайкою скаче до трибуни з задисненими кулаками. З українських, білоруських і жидівських лавок несуться оклики: "Добія до бунету!" Добія до пос. Пашука: "Бандита! Пусце мнє... я єму..." Добію тримають. Маршалок знову прикликає посла Пашука до порядку.)

Посол Пашук говорить далше: Те, що више наведе, це дар не для національних меншостей, лиш для заграєнці. Для світа, під натиском котрого ви висунули так поспішно ці "закони", бо хочете, щоби вони нам стади відповіду на ріжні протести зі сходць заходу. Це шахрайство розраховане на ошукаство публічної опініи світа, це облуда й самообман, бо ці закони є лиш ствердженням фактичного стану річей, що в Польщі всі закони, всі зобовязання, починаючи від конституції а кінча-

ючі вськими трататами, залишаються пустими, безвартісними папірчиками, які нікого і до нічого не зобовязують.

(Крик не вгає, лайка продовжується. Українці і Білоруси борються промовця. Маршалок прикликає бесідника в третє до порядку і дєвонить у великий дєвн, щоби заглушити бесідника. Голос: "Це дєвн з ревіндикациї церкви".)

Посол Пашук говорить далше: Цими законами ви розшматовуєте живе тіло українського народу і його землі, відділюючи Холмщину, Підлашя і відріжнюючи Галичину для екстермінаційних і вилародовлюючих цілей, але український нарід, хоч підбитий та економічно виснажений, не "позволить" вам поховати свою душу, свою енергію до боротьби. (Маршалок відбірає голос послови Пашкуві з записанням до протоколу.)

Посол Пашук говорить далше: Тисячеліття українська культура, що на століття переросла звироднілі твори людожерів Ст. Грабських і ліберальствуючих шляхтичів, вилєкає їх на смітник політично культурного життя і переїде над ними до дєнного порядку в боротьбі за повне національне і класове визволення зпід бруталного, шляхетського чобота. Український нарід поза межами ризької лінії в спідці з усіми працюючими народами бувшої Росії, скинувши деспотичне царське ярмо, створив свою могутню робітничо-селянську республіку, відродив свою високу культуру, а в союзі з працюючими й висискуваними масами Польщі і цілого світу занєсе порохів перепони до відродження і на Західній Україні.

(Маршалок закриває засідання на 5 хвилини. Посол Пашук не сходить з трибуни, лиш їде на скінчення павзи, щоби говорити далше. Несуться крики: Проч з трибуни! Ти більшовіку шовіністични! Посол Пашук відповіає: це ваша толєранція, так будуть застосовувати ваші старости і поліція те, що ви ухвалюєте. Встаїтьесь! Будьте хоч толєрантні зглядом до того, що ухвалюєте. — Посол Пашук не воду. Голоси: Не пій польськей води! — Пос. Колзубський: Всю польську воду випи!... Добія кричить: То безчельнось! Як он патши безчельно! — Сторожа забірає з мовниці посуду з водою, підставку і склянки, боючись, щоби не прийшло до бійки. Пашук стоїть на трибуні під градом ріжних викриків. Укра-

їнські і білоруські послі щоби охоронити Пашука від бійки, окружили трибуну.

Після 5 хвилини маршалок Морачевський оголошує засідання відкритим. Посол Пашук хоче говорити далше, однак маршалок проголошує, що змінється денний порядок і приступається до морського закона. Доперва тоді пос. Пашук в супроводі лайки і криків на правниці і бурі дохвальних оплесків зі сторони національних меншостей сходить з трибуни.)

Поліцаї, замість боронити, тримає секретара за руки, щоби той не міг боронитися. І нічого.

Пару тижнів пізніше відділ повстанців (так каже телеграм), наїхав на польське пограничне місто Столице. Підчас наїхав сїм поліцаїв убито і трійцять ранено.

Це наробило в цілій Польщі великого переполоху, аїбрали єсь нагло всі міністри і вислали до радянської влади ноту. По моєму добре було-б, коли-б радивадо по цій ноті застїнала Польща оттакої: "Хто єсь вітер, той жєне бурю".

"Бритійські влади вкють всїх асобів для поборювання революційної небезпєки в Бенгалі" (Індія) — скавав Ірл оф Літоп, англійський губернатор Бенгалю.

Бо така програма робітничого уряду.

Італія виробляє велику кількість аеропланових бомбів німецького типу для японської флоту...

Це, так би сказати, интернаціоналізація німецьких бомб. Буде мир на землі...

Недавно телеграми подавали, що в одній околиці Дїтроїт а-рештовано голву міста і його секретаря (обидва Поляки) за бутлєгерство.

Відбуває суд і... одного з них, Славинського, увільнено, щоб доглядав свою сімю, яка складається з десяти душ... Щасливий бутлєгер.

Останні телеграми знов доносять, про напад повстанців на польське пограничне місто. Кажуть, що польська поліція є в амові з повстанцями.

Щось рветься польський шляхті, коли вже й П опора — поліція їде проти неї. Дїньомати кажуть, що останньою опорою польської шляхти будуть багетти... на які вона опирьєся грудьми.

Бааган балканізується: Греки проти Болгарів, Болгари проти Греків, Македонці проти Греків і Болгарів, Сербі проти Хорватів, Румуни... "їще гірше"...

Так довго капіталістичні хижаки цих кишенькових держав будуть жєртис між собою, доки червоні іскри не освітять роуму трудових мас Балкану. А до того їде! Навіть швидким темпом.

Куркулєнко.

Хто читає той знає! А хто читає "Українські Робітничі Вісти" той два рази знає. Тому я читаю цю робітничо-фармерську газету і другим раджу. Читайте "Укр. Роб. Вісти".